

Imperialismes contraposats esqueixaren un dia en dues meitats arbitràries el bran-
catge esponerós del nostre arbre nacional. D'aleshores ençà, els fruits que nodreix una
mateixa saba maduren tan distants els uns dels altres, que moltes vegades semblen es-
trangers; però la saba, que ha estat sempre la mateixa, ha servat a través dels temps
aquella identitat ètnica i espiritual que encara avui és ben palesa en tots ells. D'una ma-
nera activa els germans rossellonesos participaran a l'èxit del Congrés que s'apropa.
D'una banda, el Dr. Baillat, un dels cirurgians més destacats de l'altra vessant de les
Alberes, ha volgut encarregar-se d'una ponència. D'altra banda, l'Ajuntament perpi-
nyanenc i el Sindicat Mèdic rossellonès s'han posat d'acord per actuar d'una mane-
ra conjunta en les tasques feixugues de l'organització.

Però cal remarcar també una altra nota simpàtica d'aquest nostre Congrés IX.º: els
confreres de llengua occitana, que tantes mostres ens han fornit de llur catalanofília,
han volgut aportar igualment llur concurs eficient al bon èxit de la nostra reunió de
juny. Així, el gran clínic albernyenc, el Prof. Castaigne, director illustre de l'Escola de
Medicina de Clermont-Ferrand, ha acceptat l'encàrrec de desenvolupar una ponència i
un gran nombre de personalitats mèdiques gascones, llemosines, provençals, alber-
nyenques i llenguadocianes tenen ja anunciada la llur assistència al Congrés i llur participa-
ció amb comunicacions adequades.

Sota el signe de l'amistat catalano-occitana, el Congrés de Perpinyà esdevindrà la
base de fecundes col·laboracions entre especialistes de l'una i l'altra banda del Pireneu;
serà iniciada una nova expansió natural per a uns i altres a base del vehicle natural i
més estimable que és l'idioma nostrat; s'aplanaran per al futur tots els obstacles que un
conformisme inexplicable havia fet acceptar i s'iniciarà una era de nova prosperitat en
la vida mèdica catalana.

Cal que tots ens preparem per a assegurar amb les nostres aportacions l'èxit que
correspon al IX.º Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, planejat amb tants
de bons auguris.

Ara fa uns quatre anys, en l'ocasió del Congrés de Palma de Mallorca, ens fou grat
de recordar la imatge reeixida dels cercles concèntrics que el gran català estructurador
del nostre primer esboç de govern autonòmic, Prat de la Riba, havia emprat per a ex-
plicar-se la indicació i la difusió de les nostres ideologies pairals a partir dels nuclis de
major dinamisme espiritual.

Avui m'abelleix novament el record d'aquesta imatge en considerar la magnitud
dels resultats aconseguits per la bella iniciativa d'uns metges patriotes que en 1913 or-
ganitzaren a Barcelona el primer Congrés de Metges de Llengua Catalana. D'aquell nu-
cli d'entusiastes irradiaren els cercles concèntrics que eixamplant-se cada vegada més,
han abastat totes les comarques de la Catalunya estricta, han passat la mar per a sa-
dollar de nou esperit les terres balears, i ara es disposen a sobrepassar les barreres pire-
nenques per a somoure l'encalmada planúria del Rosselló amb el ritme mateix que in-
forma els neguits de perfectibilitat i d'humanitat dels fogars mèdics catalans que feren
una formal renúncia de llur vella i paralitzadora condició provinciana.